

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117220885
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117220885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobkyne L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, právne zastúpenej JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpeného RR Legal Corp., s.r.o. advokátska kancelária, Humenské nám. 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodného obohatenie vo výške 327,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 11.10.2017 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka predstavujúca povinnosť spotrebiteľa zaplatiť poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 265,35 EUR uvedenom v bode 4. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.04.2013, bod 4. v znení „Za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre Zákazníka zabezpečovať nasledovné:

- službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy,
- podporu prostredníctvom zákazníckej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk <<http://www.provident.sk>>, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy,
- službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- službu poskytnutia karty splátok Zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy,
- na základe písomnej žiadosti Zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto Zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od Zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10.“ je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

III. U r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.04.2013 v bode 1.2. v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 595 EUR. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 100 pravidelných splátkach a to v 99 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 5,95 EUR a poslednú splátku vo výške 5,95 EUR počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.09.2017 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 327,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe tvrdila, že dňa 14.04.2013 uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1 000 eur s úrokom za poskytnutie úveru s úrokovou sadzbou 21,50 % a poplatkom za garantovanú službu 265,35 eura. Pri podpise zmluvy o úvere došlo aj k podpisu zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej mala žalovanému platiť odmenu za službu spočívajúcu v preberaní splátok v hotovosti vo výške 595 eur. Žalobkyňa tvrdila, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je bezúročná a bez poplatkov. Z tohto dôvodu žiadala vydať bezdôvodné obohatenie ako rozdiel medzi tým, čo doposiaľ žalovanému plnila a skutočne poskytnutým úverom. Ďalej navrhla určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok z dôvodu, že dojednanie o garantovanej službe ani zmluva o zabezpečení splátok úveru neboli individuálne dojednané, odmena je v rozpore s dobrými mravmi a ide o neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

3. Žalobkyňa ako dôkazy označila zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.04.2013, zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 14.04.2013, kartu splátok a kalkulačka - výpočet ročného úroku a RPMN.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Podľa žalovaného zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Právna úprava striktnie stanovuje ako sa RPMN počíta, a preto nie je na zvážení žalovaného, ktoré veličiny zahŕnie a ktoré nezahŕnie do výpočtu RPMN, pretože veličiny, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú stanovené kogentnou právnou úpravou, ktorú žalovaný musí dodržiavať. Žalovaný uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani smernica 2008/48/EHS nevyžadujú, aby bol termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru učený v zmluve presným dňom a by bol uvedený rozpis každej splátky na istinu, úroky a poplatky. Ďalej uviedol, že v prípade poplatku za garantovanú službu (bod 4 zmluvy o úvere) ide o výpočet činností, ktoré má žalobkyňa právo využiť. Všetky tieto činnosti predstavujú práva žalobkyne, t.j. nepredstavujú v žiadnom prípade nerovnováhu v neprospech žalobkyne. Takéto ustanovenie nemôže napĺňať pojmové znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ide o jediný poplatok, ktorý mala žalobkyňa podľa zmluvy o úvere žalovanému uhradiť, pričom tento poplatok sa nijako nemenil. Strany sporu uzatvorili dňa 14.04.2013 tiež zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Odmena za doplnkovú službu je cenovým dojednaním, ktoré bolo medzi stranami sporu dojednané pevnou sumou a ktorá nepodlieha súdnemu prieskumu. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

5. Žalobkyňa v replike zotrvala na podanej žalobe a podrobne sa vyjadrila k námietkam žalovaného.

6. Žalovaný v duplike považoval argumenty žalobkyne za nesprávne a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 20.07.2018, pričom žalovaný svoju neúčast písomne ospravedlnil. Preto súd v súlade s § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.04.2013, zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 14.04.2013, kartou splátok, vyjadrením žalovaného a vyjadrením žalobcu a ostatným spisovým materiálom a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 14.04.2013 bola medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 1 000 eur. V zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 21,50 % ročne zo sumy

úveru, t.j. vo výške 237,70 eura a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 265,35 eura. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RMPN“) vo výške 57,17 %. Celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť Providentu na základe zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu 1 503,05 eura. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavuje 47,29 %. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 100 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 15,04 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 14,09 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 100 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 100. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o spôsob plnenia zmluvy, v zmluve je zaškrtnuté políčko „Hotovostný režim“, ktorý znamená, že žalobkyňa sa zaviazala splácať splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky vkladom na účet Providentu. Zároveň žalobkyňa potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti.

10. Rubová strany zmluvy obsahuje bez jej bližšieho vysvetlenia, či ide o všeobecné obchodné podmienky alebo iné podmienky v bode 4 objasnenie poplatku za garantovanú službu, pričom Provident sa zaviazal za tento poplatok pre zákazníka zabezpečovať nasledovné: (i) službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy, (ii) podporu prostredníctvom zákaznickej telefonической linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy, (iii) službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, (iiii) službu poskytnutia Karty splátok zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy, (iiiiii) na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej štyri týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa článku 10.

11. Dňa 14.04.2013 strany sporu uzatvorili tiež Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Na základe nej sa poskytovateľ, spoločnosť Provident, zaviazala, že žalobkyňa odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý jej bol poskytnutý na základe zmluvy číslo XXXXXXXXXX a to v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť potrebnú súčinnosť s tým, že prevzatie peňažnej hotovosti sa uskutoční v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán. Žalobkyňa sa zaviazala, že za poskytnutie tejto služby zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 595 eur v 100 pravidelných splátkach a to v 99 týždenných splátkach vo výške 5,95 eura a poslednú splátku vo výške 5,95 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

12. Z výpisu karty splátok vyplýva, že žalobkyňa uhradila na úvere číslo XXXXXXXXXX sumu 1 287,05 eura a vkladom na účet sumu 40 eur, spolu 1 327,05 eura. Uvedená skutočnosť vyplýva aj zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 -3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, to sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu, ktorú je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Žalovaný je nebankovým subjektom, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej formulár mal žalovaný už pripravený vopred a vpísali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne a výšky poskytnutého úveru. Žalobkyňa obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tieto sú neplatné.

18. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Zákon za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať.

19. Preskúmaním uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru. Táto zmluva síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru (obdobne napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/43/2016, sp. zn. 32Csp/54/2017, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9Csp/206/2017, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Csp/93/2017). Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Vznik zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu odplata za službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru za odmenu vo výške vyššej ako 50 % samotného poskytnutého úveru (úver bol poskytnutý vo výške 1 000 eur a poplatok za službu zabezpečenia splátok úveru bol 595 eur), mala byť preto podľa názoru súdu v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do ročnej percentuálnej miery nákladov. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec, čo zákonodarca v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch spája so sankciou v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

20. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje mieru nákladov na daný úverový, resp. aj inak označený finančný produkt. RPMN má teda zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Ide predovšetkým o úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady, medzi ktoré podľa názoru súdu patrí aj poplatok za poskytnutie služby výberu peňažnej hotovosti. RPMN musí zohľadňovať všetky náklady spotrebiteľa tak, aby bolo možné porovnať výhodnosť či nevýhodnosť jednotlivých produktov. Zmyslom povinnosti zverejňovať RPMN je umožniť spotrebiteľom, aby sa na trhu úverových či finančných produktov dokázali čo najlepšie zorientovať a porovnaním RPMN zistiť výhodnosť úveru.

Uvedenie len úverovej sadzby, resp. uvedenie RPMN, ktorá nezahŕňa všetky skutočné náklady, ešte neznamená, že dlžník bude mať úplné a dostatočné informácie o úvere, ktoré mu má ponúknuť práve údaj o skutočnej RPMN ako údaj zahrňujúci komplexné náklady. Z úradnej činnosti súdu je známe, že veritelia často krátkrát ponúknu výšku úrokovej sadzby v nižšej výške a svoj zisk si kompenzujú prostredníctvom rôznych poplatkov, mnoho krát sofistikovane skrytých pod rôznymi poplatkami, tak ako to bolo aj v tomto prípade. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Súd považoval konanie žalovaného za nekalosúťažné konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď neuviedol vo výpočte RPMN všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a tak úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať bezpochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Takémuto konaniu veriteľa nemožno priznať ochranu.

21. Súd ďalej zistil, že v zmluve absentuje správne uvedenie ďalšej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Je pravdou, že v zmluve sa nachádza suma 1 503,05 eura, ktorá pozostáva z úveru 1 000 eur, z úroku 237,70 eura (21,50 % p.a. zo sumy úveru) a z poplatku za garantovanú službu 265,35 eura. Avšak táto suma nie je konečná s poukazom na uzatvorenú ďalšiu zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá zmluva je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569185543, kde je uvedená odmena, ktorú sa zaviazala žalobkyňa uhradiť vo výške 595 eura. Takto celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v skutočnosti nie je suma 1 503,05 eura, ale suma 2 098,05 eura. Vzhľadom na túto skutočnosť v zmluve uvedenú sumu 1 503,05 eura súd považoval za zavádzajúcu vo vzťahu k spotrebiteľovi a v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Zároveň podľa názoru súdu v zmluve chýba náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch (termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru). V danom prípade v zmluve je uvedené, že „termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 100 týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Takéto vyjadrenie termínu splatnosti spotrebiteľského úveru je spôsobilé vzbudiť v spotrebiteľovi neistotu, v ktorý deň nastáva konečná splatnosť úveru, preto ho súd nepovažoval za dostatočné.

23. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie istiny úveru. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1 327,05 eura a úver bol vo výške 1 000 eur, súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 327,05 eura.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 563 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

27. Na základe citovaných zákonných ustanovení súd priznal žalobkyni úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to od 11.10.2017 do zaplatenia. Za žiadosť o plnenie možno považovať deň, kedy bola žaloba doručená žalovanému t.j. 09.10.2017, pričom žalovaný mal plniť nasledujúci deň. Od 11.10.2017 je žalovaný v omeškaní, preto súd priznal žalobkyni úroky z omeškania od tohto dňa.

28. Žalobkyňa zároveň žiadala určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok.

29. Súd poukazuje na to, že pri žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd neskúma naliehavosť právneho záujmu, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Súd poukazuje tiež na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

30. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia

existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

31. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

32. Súd sa stotožnil s vyjadrením žalobkyne, že poplatok za garantovanú službu je neakceptovateľný a odporuje dobrým mravom. Závisí od výšky poskytnutého úveru a aj to je dôkaz o obchádzaní neprimeranej výšky úrokov. Súd považuje uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, lebo na počiatku zmluvného vzťahu nie je vôbec zrejmé, či k poskytnutiu čo i len jednej z vyššie uvedených služieb (v bode 10) aj reálne dôjde. Aj za stavu, že žalobkyni žiadna služba poskytnutá nebude, je v zmysle zmluvy povinná poplatok zaplatiť. Navyše stanovením paušálnej výšky poplatku sa žalovaný snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslieť náklady vzniknuté s poskytnutím tej - ktorej služby, napr. zaslaním upomienky, vyhotovením duplikátov zmluvných dokumentov a pod.. Predmetné ustanovenie zmluvy o poplatku za garantovanú službu tak vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa, a to s ohľadom na jeho koncepciu a samotnú výšku poplatku (predstavuje vyššiu sumu ako samotný úrok, v tomto prípade úrok bol 237,70 eura a poplatok za garantovanú službu 265,35 eura). Ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd je preto toho názoru, že poplatok za garantovanú službu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný. Samotná skutočnosť, že právna úprava explicitne nelimituje výšku poplatku neznamena, že žalobca je oprávnený požadovať jeho zaplatenie v ľubovoľnej výške. Dojednanie o poplatku podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov, civilnoprávnej úžery a v neposlednom rade prieskumu v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

33. Pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečení splátok úveru a v nej dohodnutú odmenu súd poukazuje na to tak ako bolo uvedené aj vyššie, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Dôvodom neprijateľnosti poplatku, je jeho netransparentnosť a neprimeraná výška, výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedenú doplnkovú službu. Uvedený poplatok predstavuje viac ako 50 % poskytnutého úveru (úver bol poskytnutý vo výške 1 000 eur a odmena na zabezpečenie splátok úveru 595 eur). Ak odmena za zabezpečenie splátok úveru podstatne a v rozpore s akoukoľvek logikou, neprimerane prevyšuje náklad na doplnkovú službu, ktorej plneniu korešponduje, ide o exces pri používaní inštitútu poplatku. Uvedené nemožno vyhodnotiť inak ako tak že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

34. Zároveň súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/219/2017, ktorým súd vyhodnotil zmluvnú podmienku v obdobnej veci pre svoju neprijateľnosť za neplatnú. Súd prvej inštancie v predmetnej veci uviedol, cit: „Neprijateľnosť poplatku za hotovostný výber splátok súd vidí v tom, že zmluvné ustanovenia uvádzajú, že za hotovostný výber splátok je spotrebiteľ povinný platiť aj v prípade, ak sa hotovostný výber splátok z akýchkoľvek dôvodov neuskutoční, napr. preto, že klient práve nemá prostriedky na úhradu, alebo že vykonal úhradu vopred, a teda dodávateľovi žiadne náklady spočívajúce v dostavení sa na dohodnuté miesto nevzniknú. Aj z uvedeného vyplýva, že poplatok za hotovostný výber splátok nie je úhradou nákladov na dostavenie sa žalovaného k výberu splátky ale je zvyšovaním zisku žalovaného sofistikovane nezahrnutého do úrokov a teda za zdania výhodnej úrokovej sadzby danej spotrebiteľovi. V súvislosti s týmto poplatkom je potrebné dať do pozornosti tendenciu dodávateľov, a to poplatky ustanovovať formou samostatných zmlúv (a nie v cenníkoch poplatkov na jednom mieste) s cieľom rozložiť plnenia, ktoré zaťažujú spotrebiteľa do viacerých formálne oddelených právnych úkonov, a tak sťažiť identifikovanie skutočnej odplaty za poskytnutie hlavnej služby. Táto tendencia dodávateľov je spojená s vykonštruovaním rôznych doplnkových služieb, ktoré si má spotrebiteľ dobrovoľne objednať a ktoré sú samostatne spoplatňované. Z aplikačnej praxe súdu

vyplýva, že dodávatelia v absolútnej väčšine prípadov nútia spotrebiteľov, aby spolu s hlavnou službou prijali aj vedľajšiu službu, ktorej odplata predstavuje nemorálne spoplatňovanie poskytnutej služby a rozloženie ceny plnenia do vedľajších záväzkov. Podstata doplnkovej služby je len prostriedkom obchádzania zákona, keďže doplnková služba predstavuje najčastejšie činnosti dodávateľa, ktoré by bol aj tak povinný poskytnúť spotrebiteľovi v intenciách odbornej starostlivosti alebo iných zákonných povinností. Rovnako tak doplnkové služby spravidla nesledujú záujmy spotrebiteľa, ak mu aj majú v istom zmysle zlepšiť a zjednodušiť plnenie (napr. vyberanie splátok v domácnosti klienta), nesmú cenu plnenia predražovať. Pri právnom posúdení tzv. doplnkových služieb je potrebné vždy myslieť na aplikáciu § 52a OZ, ktorej dôsledným naplnením dôjdeme k záveru, že tak samostatne kontrahované služby, ako aj plnenia a záväzky z nich plynúce je potrebné posudzovať v jednote a vzájomnej závislosti uzavieraných spotrebiteľských zmlúv. Spôsob splácania úveru je bežnou zmluvnou podmienkou zmluvy o poskytnutí úveru a oddelením týchto dvoch skutočností (úverovej zmluvy a spôsobu splácania úveru) do navonok osobitných zmlúv nemožno znížiť ochranu spotrebiteľa, ktorá mu patrí podľa ustanovení občianskeho zákonníka a osobitných predpisov.“

35. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval poplatok za garantovanú službu ako aj poplatok za poskytnutie služby zabezpečenie splátok úveru neprijateľné a z toho dôvodu neplatné.

36. Na záver súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/64/2017 zo dňa 27.03.2018, podľa ktorého, cit: „Odvolací súd sa ďalej nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie že zmluva o zabezpečení splátok (č. l. 14 spisu) resp. zmluva o poskytnutí služby komfort (č. l. 12 spisu) sú v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Podľa odvolacieho súdu sa javí, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Dôvodom neprijateľnosti poplatku, je jeho netransparentnosť a neprímeraná výška, výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedenú doplnkovú službu. Uvedený poplatok sa svojim rozsahom približuje súčtu úrokov a administratívneho poplatku, pričom v niektorých prípadoch aj tento súčet prevyšuje. Ak poplatok za zabezpečenie splátok úveru (poskytnutí služby komfort) podstatne a v rozpore s akoukoľvek logikou, neprímerane prevyšuje náklad na doplnkovú službu, ktorej plneniu korešponduje, ide o exces pri používaní inštitútu poplatku. Odvolací súd ďalej konštatuje, že odmena za tieto služby predstavuje niečo cez 50 % sumy úveru (za zmluva o poskytnutí služby komfort je odmena vo výške 338,04 Eur, pričom úver bol poskytnutý za zmluvu o zabezpečení splátok úveru je stanovená odmena vo výške 515 Eur, pričom úver bol poskytnutý vo výške 1000 Eur, č. l. 7 - 14 spisu). V tejto súvislosti súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že predmetné dohody o zabezpečení splátok (poskytnutí služby komfort) úveru v časti ich odplaty nemožno považovať za rozporné s dobrými mravmi a svoj záver o rozpore týchto zmlúv s dobrými mravmi nedostatočne odôvodnil.. Nielen s poukazom na vyššie uvedené, ale aj na všetky doposiaľ známe skutočnosti v oblasti praktík žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že sa javí, že zo strany žalovaného sa jedná o cielene vytvorenú konštrukciu, ktorá sleduje jediný cieľ, a to dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov, oproti tomu aké by žalovaný získal z úrokov formálne uvedených v zmluve. Poplatky, spolu s úrokmi, ktoré požaduje žalovaný od žalobcu ako spotrebiteľa, prevyšujú spoločensky akceptovateľnú výšku. Takéto konanie žalovaného je však už obchádzaním zákona v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.“

37. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).